

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/38/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116010989
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8116010989.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.05.2017 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku na podklade odvolania okresného prokurátora z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/57/2016 zo dňa 11.08.2016 výrok o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obž. S. B., nar. XX.X.XXXX v C., C., trvale bytom K., N. X

u k l a d á :

Podľa § 158 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienčne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného S. B..

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/57/2016 zo dňa 11.08.2016 bol obžalovaný S. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa 158 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 02. 06. 2014 v čase o 06.45 hod. viedol nákladné motorové vozidlo značky Hyundai, EVČ: T.-XXXD. po ceste 1/68 za obcou Šarišské Michaľany, smerom na Prešov, pričom neprispôbil rýchlosť jazdy, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad, za horizontom z dôvodu spomalenej premávky, vzhľadom na vznik inej dopravnej nehody začal prudko brzdiť, následkom čoho dostal šmyk, s vozidlom prešiel do protismeru, kde prednou časťou vozidla narazil do ľavej bočnej časti oproti idúceho osobného vozidla značky Hyundai, EVČ: T.-G., ktoré viedol vodič R. R., nar. XX. XX. XXXX, ktorý sa zrážke vyhýbal vpravo mimo cestu. Pri dopravnej nehode došlo k zraneniu vodiča R. R. - zlomenina II. rebra vľavo s dobou liečenia a práceneschopnosťou od 02. 06. 2014 do 04. 07. 2014. Alkoholické

nápoje u vodičov vylúčené na mieste dopravnej nehody. Škoda na vozidlách cca 2.000,- Eur. Obvinený porušil ustanovenie § 16 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke,

za čo mu bol uložený podľa § 158 Tr. zákona v spojení s § 56 ods. 1, 2 Tr. zákona peňažný trest vo výške 500 € (päťsto eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona súčasne ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona obžalovanému bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 1 (jeden) rok.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali písomne odôvodnené odvolania tak prokurátor ako aj obžalovaný, čo do výroku o treste, pričom prokurátor tak urobil v neprospech obžalovaného.

Z písomných dôvodov odvolania okresného prokurátora vyplýva, že uloženie trestu zákazu činnosti na maximálne možnej dolnej hranici trestnej sadzby považuje za trest nízky a teda neprimeraný. V osobe obžalovaného ide o obzvlášť nedisciplinovaného vodiča, ktorý sústavne porušuje zákon o cestnej premávke v ustanoveniach o rýchlosti jazdy. Svedčí o tom evidenčná karta vodiča, kde má obžalovaný 12 záznamov, z toho 11 záznamov za prekročenie rýchlosti. Podotkol, že obžalovaný sa žalovaného prečinu dopustil v dôsledku porušenia ustanovenia § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Obžalovanému bola daná možnosť viesť riadny život, keď bolo voči nemu podmiennečne zastavené trestné stíhanie, avšak ani táto skutočnosť ho neodradila od páchania priestupkov na úseku dopravy. Navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/57/2016 zo dňa 11.08.2016 vo výroku o treste a uložil obžalovanému S. B. prísnejší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov pri súčasnom zachovaní peňažného trestu, ktorý okresný súd uložil.

Z písomných dôvodov odvolania obžalovaného S. B. plynie, že ako samostatne zárobkovo činná osoba s predmetom podnikania - stavebné práce, vykonáva práce v rámci celého Východoslovenského kraja. Jeho práca v uvedenom odbore je bez motorového vozidla a možnosti vedenia motorového vozidla nemožná. Ako živnostník vytvára pracovné príležitosti a zamestnáva v rámci pomocných stavebných prác ľudí formou dohody o pracovnej činnosti. V prípade, že mu bude odobraté vodičské oprávnenie, nebude mať možnosť vykonávať svoju podnikateľskú činnosť a ani nebude mať možnosť splácať vozidlo, ktoré má na leasing a nebude môcť vytvárať pracovné príležitosti.

Na podklade takto riadne a včas podaných odvolaní osobami na to oprávnenými krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaniami nenapádané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 pričom zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné, pričom odvolanie obžalovaného je neopodstatnené.

Preskúmaním správnosti postupu konajúceho súdu odvolací súd konštatuje, že toto netrpí žiadnymi podstatnými chybami, pre ktoré by bolo nevyhnutné napadnutý rozsudok zrušiť. Obžalovaný mohol počas celého trestného stíhania vedeného voči nemu sa vyjadriť ku skutku kladenému mu za vinu a taktiež aj k dôkazom vykonaným na hlavnom pojednávaní, ako aj predniesť argumenty vo vzťahu ku výroku o treste v rámci záverečnej reči a posledného slova. S prihliadnutím na takto zistený stav odvolací súd nezistil, aby právo obžalovaného na obhajobu bolo porušené.

Obžalovaný S. B. po zákonom poučení vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku kladenému mu za vinu, a po predpísanom procesnom postupe konajúci súd prijal vyhlásenie obžalovaného. Výrok o vine sa tak stal právoplatným a aj keď nebol napadnutý odvolaním, odvolací súd konštatuje, že skutok bol po právnej stránke okresným súdom správne posúdený ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona, ktorá právna kvalifikácia zodpovedá zákonu.

Následne odvolací súd preto podrobil prieskumnej povinnosti odvolaniami napadnutý výrok o druhu a výmere trestu uloženého obž. S. B..

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že konajúci súd pri ukladaní trestu prihliadal na to, že trest má byť vyvážený, aby zabezpečil ochranu spoločnosti a prevýchovu páchatel'a, pričom súčasne má iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatel'a, teda prihliadal na základné zásady pre ukládanie trestu upravené v ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona.

K osobe obžalovaného S. B. konajúci súd zistil, že je ženatý a má tri dospelé deti a že doposiaľ nebol súdne trestaný. Konštatoval, že obžalovaný bol priestupkovo na úseku dopravy opakovane prejednávaný, a to aj v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného zastavenia trestného stíhania, v ktorom bolo rozhodnuté, že trestné stíhanie bude pokračovať. Z evidenčnej karty vodiča uzavrel, že priestupky na úseku dopravy, ktoré spáchal, boli skutočne drobné, o čom svedčí, že mu boli za ne uložené pokuty v rozmedzí 10 € až 20 €, pričom tieto boli zaplatené. Pri rozhodovaní o druhu trestu konajúci súd vychádzal aj z toho, že pri prevahe poľahčujúcich okolností, keďže sa obžalovaný k spáchaniu skutku priznal a svoje konanie oľutoval, čomu zodpovedá § 36 písm. l/ Tr. zák., bez zistenia príťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona je potrebné podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona upraviť zákonom stanovenú trestnú sadzbu za prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, za ktorý je ustanovená sankcia odňatia slobody až na jeden rok, pričom po úprave mal byť obžalovanému ukladaný trest v trestnej sadzbe až na osem mesiacov. Berúc do úvahy osobné pomery obžalovaného (doposiaľ nebol súdne trestaný a doterajší život obžalovaného) mal konajúci súd za to, že účel trestu je možné v danom prípade dosiahnuť i trestom peňažným vo výške 500 € (príjem okolo 800 €) a pre prípad, že by výkon trestu zo strany obžalovaného mohol byť úmyselne zmarený, určil mu súd náhradný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov. Pri ukladaní trestu konajúci súd vzal do úvahy i to, že postoj obžalovaného k spáchanému prečinu je kritický a svoje konanie oľutoval a uložil mu popri peňažnom treste i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 1 roka, pričom takto určenú výmeru trestu zákazu činnosti považoval za primeranú pre dosiahnutie výchovného účelu ako aj z hľadiska generálnej prevencie.

Odvolací súd sa s takto uloženým trestom obžalovanému nestotožnil a považoval ho za neprimerane mierny najmä s ohľadom na osobu obžalovaného, na čo poukázal aj prokurátor v sťažnostných námietkach. Aj podľa názoru odvolacieho súdu konajúci súd nesprávne vyhodnotil predovšetkým osobu páchatel'a v súvislosti s jeho priestupkovou minulosťou s ustálenou praxou.

Z predloženého spisového materiálu plynie, že trestné stíhanie vedené voči obžalovanému pre prerokovaný skutok bolo pôvodne uznesením Okresnej prokuratúry Prešov sp. zn. 3 Pv 417/2014 zo dňa 1.10.2014 podmienenčne zastavené a súčasne mu bola určená skúšobná doba v trvaní 15 mesiacov. Počas určenej skúšobnej doby obžalovaný spáchal štyri priestupky na úseku bezpečnosti cestnej premávky, ktoré zistenie bolo podkladom pre rozhodnutie uznesením Okresnej prokuratúry Prešov sp. zn. 3Pv 417/2014 zo dňa 16.03.2016, že sa v trestnom stíhaní pokračuje, pretože nebolo možné urobiť záver, že obžalovaný viedol riadny život.

Obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, no podľa aktuálneho registra priestupkov aj po uplynutí skúšobnej doby spáchal ďalšie dva priestupky na úseku cestnej premávky a to dňa 15.03.2016 a 18.03.2016.

Z evidenčnej karty vodiča odvolací súd zistil, že obžalovaný má od roku 2004 až do ostatného postihnutia, t.j. do 18.03.2016, zaznamenaných 18 priestupkov na úseku cestnej premávky. Pred samotným spáchaním skutku, ktorý je predmetom tohto konania, mal obžalovaný 12 záznamov, z toho v 11 prípadoch pre porušenie povinnosti dodržať rýchlosť. Po spáchaní skutku dňa 2.6.2014 obžalovaný sa dopustil ďalších 6 priestupkov, na úseku cestnej premávky, z toho v dvoch prípadoch z dôvodu rýchlosti jazdy.

Vo vzťahu k takto ustálenej priestupkovej minulosti obžalovaného je potom podľa názoru odvolacieho súdu neprípustné, aby pravidelné porušovanie predpisov na úseku dopravy v zistenom rozsahu sa považovalo za menej závažné, lebo uložené sankcie za spáchané skutky boli nízke. Neprehliadnuteľným faktom je predsa jeho zjavne benevolentný prístup k dodržiavaniu uvedených pravidiel aj po spáchaní skutku, ktorý svojou závažnosťou už nadobudol trestnoprávnu relevanciu. No ani táto skutočnosť obžalovanému nezabránila v ďalšom páchaní priestupkov toho istého druhu.

Pri takomto hodnotení obžalovaného, ktorý pravidelne porušuje predpisy na úseku cestnej premávky, v jeho prípade ide o zjavnú recidívu a predchádzajúce postihy nevedli k jeho náprave, je možné uzavrieť, že prognóza jeho nápravy do budúcnosti je neistá, skôr negatívna. So zreteľom na skutočnosť, že obžalovaný bol za priestupky sankcionovaný peňažnými pokutami, ktoré nespĺnili svoj účel, odvolací súd vyhodnotil uložený peňažný trest a trest zákazu činnosti na dolnej hranici trestnej sadzby ako mierny a neprimeraný bez možnosti zabezpečiť ochranu spoločnosti.

Vychádzajúc z týchto prezentovaných úvah odvolací súd na podklade odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného, keďže dospel k záveru, že ním uplatňované námietky majú svoje opodstatnenie, podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku zrušil výrok o treste v napadnutom rozsudku a na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku vo veci rozhodol sám, pretože skutkové zistenia plynúce z dokazovania vykonaného pred konajúcim súdom a v rámci odvolacieho konania to umožňovali.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery odvolací súd prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery, ako aj možnosti jeho nápravy, teda na kritériá uvedené v ust. § 34 ods. 4 Tr. zákona.

Zo spôsobu spáchania trestného činu obžalovaným je zrejmé, že bezprostrednou príčinou vzniku dopravnej nehody bolo neprispôsobenie rýchlosti jazdy vzniknutým okolnostiam na vozovke, ktoré mohol a mal obžalovaný predvídať. Táto skutočnosť len deklaruje, že obžalovaný nedodržiava pravidlá cestnej premávky. Prerokúvaným skutkom obžalovaný spôsobil ujmu na zdraví iného a majetkovú škodu.

Aj odvolací súd zistil prevahu poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona, nakoľko skutočne v danom prípade je potrebné prihliadať na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písm. l/ Tr. zákona, keďže obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a svoje konanie oľutoval, čoho dôkazom je aj jeho vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní. Existencia skutočností podmieňujúcich priznanie prirážajúcich okolností podľa § 37 Tr. zákona zistená nebola.

S poukázaním na vyššie zhodnotené okolnosti prípadu, vyhodnotenie osoby obžalovaného, ako aj možnosti jeho nápravy odvolací súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, teda v polovici upravenej trestnej sadzby, s tým, že výkon uloženého trestu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona podmienčne odložil, pretože zákonné podmienky boli splnené a vykonanie trestu spojené s obmedzením osobnej slobody nateraz nie je nevyhnutné. Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona obžalovanému bola určená skúšobná doba na jeden rok, v rámci ktorej obžalovaný má viesť riadny život a nedopustiť sa žiadneho protiprávneho konania, pretože jeho páchanie môže viesť k rozhodnutiu o nariadení podmienčne odloženého trestu. Súčasne odvolací súd uložil obžalovanému aj prísnejší trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá vo výmere 2 rokov aj s prihliadnutím na správanie sa obžalovaného pred spáchaním prerokúvaného skutku, ktorému predchádzalo viacero priestupkov na úseku cestnej premávky. Trest zákazu činnosti odvolací súd sprísnil, pretože opakované uloženie sankcií nevedlo obžalovaného k zmene pri dodržiavaní právnych noriem na úseku dopravy.

Takto uložené tresty vo svojom súhrne odvolací súd považoval za zodpovedajúce pravidlám individuálnej ako aj generálnej prevencie pre ochranu spoločnosti.

Odvolací súd reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného konštatuje, že práve pri výkone jeho podnikateľskej činnosti, kedy ako sám uviedol používal motorové vozidlo prakticky každý deň, svojím nedisciplinovaným spôsobom riadenia motorových vozidiel porušoval pravidlá cestnej premávky, čo napokon vyústilo, k spôsobeniu dopravnej nehody, následkom ktorej bolo ublíženie na zdraví poškodeného. Preto ním uvádzaná odvolacia námietka spočívajúca v tom, že jeho pracovná činnosť bez vodičského oprávnenia je nemožná, neobstojí. Jedným z hlavných cieľov účelu trestu je práve ochrana spoločnosti a teda aj jednotlivcov pred páchatelmi trestných činov a súčasne uložený trest má vytvoriť podmienky pre nápravu páchatelov trestných činov.

V podstate z týchto dôvodov odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol a odvolaniu okresného prokurátora vyhovel v rozsahu uvedenom vo výroku tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.